

disputants-חולקים נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוק-answer ראיה-proof
--	--

שבועות-שבועות שנים		Talmud Navigator												
מימרא		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	י.י.
כל השעירים כפרתן שוה כו'.	רבי מאיר:													י.
מאי טעמא דר' מאיר? אמר קרא: ושעיר, והקשו כל השעירים זה לזה, וי"ו מוסיף על ענין ראשון.	רבי חמא בר ר' חנינא:													י.
קסלקא דעתך כל חד וחד מחבריה גמר														י.
כל התורה כולה למידין למד מלמד, חוץ מקדשים שאין למידין למד מלמד	והאמר ר' יוחנן:													י.
הא לא קשיא, כולוהו מקמא גמרי.														י.
תינח כל דכתב ביה ושעיר, עצרת ויוה"כ דלא כתב ביה ושעיר מנלך?														י.
אמר קרא: (במדבר כ"ט) אלה תעשו לה' במועדיכם, הוקשו כל המועדים כולן זה לזה.	אלא אמר ר' יונה:													י.
והא ר"ח לאו מועד הוא														י.
איברא, ר"ח נמי איקרי מועד, כדאמר אביי														י.
תמוז דההיא שנת מלווי מליוהו, דכתיב: (איכה א') קרא עלי מועד לשבור בחורי.	דאמר אביי:													י.
ומודה ר"מ, בשעיר הנעשה בפנים - שהוא אינו מכפר כפרתו והן אינן מכפרין כפרתו, הוא אינו מכפר כפרתו - כפרה אחת מכפר ואינו מכפר שתי כפרות, הן אינן מכפרין כפרתו - אמר קרא: אחת בשנה, כפרה זו לא תהא אלא אחת בשנה.	רבי יוחנן:													י.
על שאין בה ידיעה לא בתחלה ולא בסוף, ועל שאין בה ידיעה בתחלה אבל יש בה ידיעה בסוף, ועל טהור שאכל את הטמא - שעירי הרגלים ושעירי ראשי חדשים ושעיר הנעשה בחוץ מכפרין, דברי ר' מאיר	תניא נמי הכי: [רבי מאיר]													י.
ואילו שעיר הנעשה בפנים שיירה, וכפרתן נמי שיירה.														י.
שעירי ראשי חדשים מכפרין על טהור שאכל את הטמא כו'.	היה ר' שמעון אומר:													י.
בשלמא דראשי חדשים לא מכפרי אדרגלים, דאמר קרא: עון, עון אחד הוא נושא ואינו נושא שני עונות, אלא דרגלים ניכפרו אדראשי חדשים														י.
אמר קרא: אותה, אותה נושא עון ואין אחר נושא עון.														י.
בשלמא דרגלים לא מכפרין אדיום הכפורים, דאמר קרא: אחת בשנה, כפרה זו לא תהא אלא אחת בשנה, אלא דיום הכפורים ניכפרו אדרגלים														י.
אמר קרא: אחת, כפרה אחת מכפר ואינו מכפר שתי כפרות.														י.
והא כי כתיב אחת, בשעיר הנעשה בפנים הוא דכתיב														י.
אמר קרא: (במדבר כ"ט) מלבד חטאת הכפורים, ואיתקוש חיצון לפנימי.														י.
[שעירי ראשי חדשים מכפרין על טהור שאכל את הטמא מוסיף עליהן של רגלים - שמכפרין על טהור שאכל את הטמא, ועל שאין בה ידיעה לא בתחלה ולא בסוף מוסיף עליהן של יום הכפורים - שהן מכפרין על טהור שאכל את הטמא, ועל שאין בה ידיעה לא בתחלה ולא בסוף, ועל שאין בה ידיעה בתחלה אבל יש בה ידיעה בסוף]	ר"ש בן יהודה אומר משמו: [רבי שמעון]													י.י.
מאי שנא דראשי חדשים דלא מכפרי אדרגלים? דאמר קרא: (ויקרא י') עון, עון אחד הוא נושא ואינו נושא שני עונות, דרגלים נמי לא ניכפרו אדראשי חדשים, דאמר קרא: (ויקרא י') אותה, הוא נושא עון ואין אחר נושא עון														י.
אותה לא משמע ליה.														י.
מ"ש דרגלים דלא מכפרי אדיום הכפורים? דאמר קרא: (שמות ל') אחת בשנה, כפרה זו לא תהא אלא אחת בשנה, אי הכי, דיום הכפורים נמי לא ניכפרו אדרגלים, אחת כתיב, כפרה אחת מכפר ואינו מכפר שתי כפרות														י.
אחת לא משמע ליה.														י.
אמאי?														י.

disputants-חולקים נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof
--	--

שבועות-שבועות שנים		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
דכי כתיב אחת - בשעיר הנעשה בפנים כתיב									!		◇
אי הכי, דרגלים נמי נכפרו אדיום הכפורים, דכי כתיב אחת - בשעיר הנעשה בפנים כתיב									ז		◇
לעולם אחת משמע ליה, ושאי הכא, דאמר קרא: (שמות ל') וכפר אהרן על קרנותיו אחת בשנה, קרנותיו דמזבח הפנימי הוא דכפרה אחת מכפר ואינו מכפר שתי כפרות, הא דחיצון - אפילו שתי כפרות.									!		◇
תמידין שלא הוצרכו לצבור - נפדין תמימים.	עולא אמר רבי יוחנן:										◇
יחב רבה וקאמר לה להא שמעתא.	[רבה]								○		◇
מאן ציית לך ולר' יוחנן רבך וכי קדושה שבהן להיכן הלכה?	א"ל רב חסדא:								ז		◇
את לא תסברא דלא אמרין קדושה שבהן להיכן הלכה?	אמר ליה: [רבה]								ז		◇
מותר הקטורת מה היו עושין בה? מפרישין ממנה שכן האומנין, ומחללין אותה על מעות האומנין, ונותנין אותה לאומנין בשכרן, וחוזרין ולוקחין אותה מתרומה חדשה	והתנן:								■ ז		◇
ואמאי? נימא: קדושה שבהן להיכן הלכה									ז		◇
קטורת קאמרת? שאני קטורת, דקדושת דמים הוא.	א"ל: [רב חסדא]								!		◇
אלא מעתה, לא תפסל בטבול יום									ז		◇
נתנה במכתשת - נפסלת בטבול יום	אלמה תניא:								■ ז		◇
וכי תימא, כל קדושת דמים מיפסלי בטבול יום									!		◇
המנחות מועלין בהן משהוקדשו, קדשו בכלי - הוכשרו ליפסל בטבול יום ובמחוסר כפורים ובלינה	והתנן:								■ ז		◇
קדשו בכלי אין, לא קדשו בכלי לא									ז		◇
אלא מאי? קדושת הגוף היא, אלא מעתה תיפסל בלינה	[רב חסדא]								ז		◇
הקומץ, והלבונה, והקטורת, ומנחת כהנים, ומנחת כהן משהו, ומנחת נסכים - מועלים בהן משהוקדשו, קדשו בכלי - הוכשרו ליפסל בטבול יום ובמחוסר כפורים ובלינה	אלמה תנן:								■ ז		◇
קדשו בכלי אין, לא קדשו בכלי לא									ז		◇
לינה קאמרת? שאני קטורת, הואיל וצורתה בכל השנה כולה.	אמר ליה: [רבה]								!		◇
מ"מ קשיא: וכי קדושה שבהן להיכן הלכה?									ז		◇
לב בית דין מתנה עליהן, אם הוצרכו - הוצרכו, ואם לאו - יהיו לדמיהן.	רבה:								!		◇
והא מר הוא דאמר: הקדיש זכר לדמיו - קדוש קדושת הגוף	א"ל אביי								ז		◇
לא קשיא: הא דאמר לדמי עולה, הא דאמר לדמי נסכים.									!		◇
פר ושעיר של יום הכפורים שאבדו והפריש אחרים תחתיהם וכן שעירי ע"ז שאבדו והפריש אחרים תחתיהן - כולן ימותו, דברי ר' יהודה	איתיביה אביי: [רבי יהודה]								■ ז		◇
ירעו עד שיסתאבו, וימכרו ויפלו דמיהן לנדבה, שאין חטאת צבור מתה	ר' אלעזר ור' שמעון:								■ ז		◇
ואמאי? לימא: לב בית דין מתנה עליהן									ז		◇
אבודין קאמרת? שאני אבודין, דלא שכיח.									!		◇
הרי פרה דלא שכיחא									ז		◇
פרה - נפדית על כל פסול שבה, מתה - תפדה, נשחטה - תפדה, מצא אחרת נאה הימנה - תפדה, שחטה על גבי מערכתה - אין לה פדייה עולמית	ותניא:								■ ז		◇

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוק proof-ראיה
--	--

שבועות-שבועות שנים		Talmud Navigator											א
מימרא	מאן דאמר	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	
שאני פרה, דקדשי בדק הבית היא.		!											יא:
אי הכי, מתה או נשחטה תפדה, הא בעינן העמדה והערכה		ז											יא:
הא מני? ר"ש היא		!											יא:
קדשי מזבח היו בכלל העמדה והערכה, קדשי בדק הבית לא היו בכלל העמדה והערכה.	דאמר: [רבי שמעון]	!	■										יא:
אי רבי שמעון, אימא סיפא:		ז											יא:
שחטה על גבי מערכתה, אין לה פדייה עולמית	[סיפא]	ז	■										יא:
פרה מטמאה טומאת אוכלין הואיל והיתה לה שעת הכושר	והתניא, ר"ש:	ז	■										יא:
פרה נפדית על גב מערכתה	ואמר ר"ל, אומר היה ר' שמעון:	ז	■										יא:
אלא שאני פרה, הואיל ודמיה יקרין.		!											יא:
מתה - תפדה.	אמר מר:										■		יא:
וכי פודין את הקדשים להאכילן לכלבים?											ז		יא:
משום עורה.	רב מרשיא:										!		יא:
וקיימי ב"ד ומתנו אדעתא דעורה?											ז		יא:
אמרי אינשי: מגמלא אונה.	רב כהנא:										!		יא:
מהו שיקרבו זה בזה?	איתיביה, אמרו לו ר' שמעון:										ז		יא:
יקרבו	אמר להו: [רבי שמעון]										!		יא:
הואיל ואין כפרתן שוה, היאך הן קריבין	אמרו לו:	ז									ז		יא:
אמר להו: כולן באין לכפר על טומאת מקדש וקדשיו	אמר להו: [רבי שמעון]										!		יא:
ואמאי? לימא: לב ב"ד מתנה עליהן											ז		יא:
ר' שמעון קאמרת? ר"ש לית ליה לב ב"ד מתנה עליהן											!		יא:
תמידין שלא הוצרכו לצבור, לדברי רבי שמעון - אין נפדין תמימים	דאמר ר' אבהו: אמר רב עמרם א"ר יוחנן:	■	!										יא:
לדברי חכמים - נפדין תמימים.	[חכמים]	■	!										יא:
ורבנן דפליגי עליה דרבי שמעון מאן נינהו?											ז		יא:
אי נימא רבנן דקטורת											!		יא:
שאני קטורת, דלא בר רעיה היא											ז		יב:
אלא רבנן דפרה											!		יב:
דלמא שאני פרה, דדמיה יקרין											ז		יב:
ואלא רבנן דאמרו לו											!		יב:

disputants- חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת-מבאה של פסקה story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

שבועות-שבועות שנים		Talmud Navigator												
מימרא		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ממאי דר' יהודה היא, והכי קאמר ליה: בשלמא לדידי דאמינא לב ב"ד מתנה עליהן - אטו להכי יקרבו, אלא לדידך דאמרת לא, אמאי יקרבו? ודלמא ר"מ היא, והכי קאמר ליה: בשלמא לדידי דאמינא כל השעירים כפרתן שוה - מש"ה יקרבו, אלא לדידך אמאי יקרבו?	יב.		◊										ז	
אלא, ר' יוחנן גמרא גמיר לה: לדברי ר"ש - אין נפדין, לדברי חכמים - נפדין.	יב.		◊										!	
ולר"ש דלית ליה לב ב"ד מתנה עליהן, מאי עבדין להו?	יב.		◊	^										
מקיצינ בהן את המזבח.	יב.	רב יצחק א"ר יוחנן:	◊	!										
ומודה ר"ש בשעירי חטאת - שאין מקיצינ בגופן אלא בדמיהן, הכא הוא דמעיקרא עולה והשתא עולה, אבל התם דמעיקרא חטאת והשתא עולה, גזירה לאחר כפרה אטו לפני כפרה.	יב.	רב שמואל בר רב יצחק:	◊		■									
פר ושעיר של זיה"כ שאבדו והפריש אחרים תחתיהם, וכן שעירי ע"ז שאבדו והפריש אחרים תחתיהן - כולן ימותו, דברי ר' יהודה	יב.	אביי, אף אנן נמי תנינא: [רבי יהודה]	◊		■	■	◆							
ירעו עד שיסתאבו, וימכרו ויפלו דמיהן לנדבה, שאין חטאת צבור מתה	יב.	ר' אלעזר ור"ש:	◊		■	■	◆							
ואמאי? נקרבו אינהו גופייהו עולה	יב.				■		ז							
אלא לאו ש"מ: גזירה לאחר כפרה אטו לפני כפרה.	יב.				■									
והשני ירעה עד שיסתאב, וימכר ויפלו דמיו לנדבה	יב.	רבא, אף אנן נמי תנינא:	◊		■	■								
ואמאי? יקרב איהו גופיה עולה	יב.				■		ז							
אלא לאו ש"מ: גזרה אחר כפרה אטו לפני כפרה.	יב.				■									
אשם שמתו בעליו או שנתכפרו בעליו - ירעה עד שיסתאב, וימכר ויפלו דמיו לנדבה	יב.	רבינא, אף אנן נמי תנינא: [ת"ק]	◊		■	■	◆							
ימות	יב.	רבי אליעזר:	◊		■	■	◆							
יביא בדמיו עולה	יב.	רבי יהושע:	◊		■	■	◆							
וליקרב הא גופא עולה	יב.				■		ז							
אלא לאו גזירה לאחר כפרה אטו לפני כפרה, שמע מינה.	יב.				■									
מה הן מביאין מן המותרות? קיץ כבנות שוה למזבח.	יב.	תניא נמי הכי:	◊		■									
והכתיב: (ויקרא ב') כי כל שאור וכל דבש וגו'	יב:						ז							
כבנות שוה לאדם.	יב:	תני רב חנינא:	◊		■									
אין מקיצינ בעולת העוף.	יב:	דרש ר"נ בר רב חסדא:	◊			■								
הא בורכא.	יב:	רבא:	◊			■								
מאי בורכתא? אנא אמריתה ניהליה ומשמיה דרב שימי מנהרדעא אמריתה ניהליה	יב:	ר"נ בר יצחק לרבא:	◊				ז							
מותרות לנדבת צבור אזלי, ואין עולת עוף בצבור.	יב:	דאמר רב שימי מנהרדעא:	◊				ז	■						
ואף שמואל סבר להא דר' יוחנן	יב:					■								
קרבת צבור - סכין מושכתן למה שהן.	יב:	דאמר רב יהודה אמר שמואל:	◊			■	■							
בשעיר - שאם לא קרב ברגל יקרב בר"ח, ואם לא קרב בר"ח יקרב ביוה"כ, ואם לא קרב ביוה"כ יקרב ברגל, ואם לא קרב ברגל זה יקרב ברגל אחר, שמתחתלו לא בא אלא לכפר על מזבח החיצון.	יב:	תניא נמי הכי: ומודה ר"ש:	◊			■								
ועל זדון טומאת מקדש וקדשיו - שעיר הנעשה בפנים כו'.	יב:													<

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

שבועות-שבועות שתיים		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
מנהני מילי?											יב:
(ויקרא ט"ז) וכפר על הקדש מטומאות בני ישראל וגו'	דת"ר:										יב:
פשעים - אלו המרדים, וכן הוא אומר: (מלכים ב' ג') מלך מואב פשע בי, ואומר: (מלכים ב' ח') אז תפשע לבנה בעת ההיא											יב:
חטאות - אלו השגגות, וכן הוא אומר: (ויקרא ד') נפש כי תחטא בשגגה.											יב:
על שאר עבירות שבתורה, הקלות והחמורות, הזדונות והשגגות כו'.											יב:
היינו קלות היינו עשה ולא תעשה, חמורות היינו כריתות ומיתות ב"ד, הודע היינו מזיד, לא הודע היינו שוגג											יב:
ה"ק: על שאר עבירות שבתורה, בין קלות בין חמורות, בין שעשאן בשוגג בין שעשאן במזיד, אותן שעשאן בשוגג בין נודע לו ספיקן בין לא נודע לו ספיקן, ואלו הן קלות - עשה ולא תעשה, ואלו הן חמורות - כריתות ומיתות ב"ד.	רב יהודה:										יב:
האי עשה ה"ד?											יב:
אי דלא עבד תשובה											יב:
(משלי כ"א) זבח רשעים תועבה											יב:
אי דעבד תשובה											יב:
כל יומא נמי?											יב:
עבר על מצות עשה ועשה תשובה, לא זו משם עד שמוחלין לו	דתניא:										יב:
בעומד במדרו, ורבי היא	רבי זירא:										יג:
על כל עבירות שבתורה, בין עשה תשובה בין לא עשה תשובה - יום הכפורים מכפר, חוץ מפורק עול ומגלה פנים בתורה ומפר ברית בבשר, שאם עשה תשובה - יום הכפורים מכפר, ואם לאו - אין יום הכפורים מכפר.	דתניא, רבי:										יג:
מאי טעמא דרבי?											יג:
(במדבר ט"ו) כי דבר ה' בזה - זה הפורק עול ומגלה פנים בתורה, ואת מצותו הפר - זה המפר ברית בבשר (במדבר ט"ו) הכרת תכרת, הכרת - לפני יוה"כ, תכרת - לאחר יוה"כ, יכול אפילו עשה תשובה? ת"ל: (במדבר ט"ו) עונה בה, לא אמרתי אלא בזמן שעונה בה.	דתניא:										יג:
ורבנן?											יג:
הכרת - בעולם הזה, תכרת - לעולם הבא, עונה בה - שאם עשה תשובה ומת, מיתה ממרקת.	[רבנן]										יג:
ומי מצית מוקמת לה כרבי? והא מדסיפא רבי יהודה היא, רישא נמי ר' יהודה היא											יג:
אחד ישראל ואחד כהנים ואחד כהן משוח	דקתני סיפא:										יג:
ומאן אית ליה האי סברא? רבי יהודה, מכלל דרישא ר' יהודה											יג:
רבי היא, וסבר לה כר' יהודה.	רב יוסף:										יג:
דוקא קאמרי מו' דבי סבר לה כר' יהודה, אבל דבי יהודה לא סבר לה כרבי, אי דלמא מוזב' סבר לה כרבי יהודה, אף רבי יהודה סבר לה נמי כרבי, מיהו אורחא דמילתא קתני, למימר דתלמיד סבר לה כרבי.	א"ל אביי:										יג:
אין, דוקא קאמינא: רבי סבר לה כרבי יהודה, אבל ר' יהודה לא סבר לה כרבי	א"ל: [רב יוסף]										יג:
יכול יהא יוה"כ מכפר על שבים ועל שאינן שבים? ודין הוא: הואיל וחטאת ואשם מכפרין יום הכפורים מכפר, מה חטאת ואשם אין מכפרין אלא על השבים, אף יוה"כ אין מכפר אלא על השבים, מה לחטאת ואשם - שאין מכפרין על המזיד כשוגג, תאמר ליוה"כ שמכפר על המזיד כשוגג הואיל ומכפר על המזיד כשוגג, יכפר על שבים ועל שאינן שבים? תלמוד לומר: (ויקרא כ"ג) אך חלק	דתניא:										יג:

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

שבועות-שבועות שנים		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
סתם סיפרא מני? ר' יהודה, וקאמר: שבים אין, לא שבים לא.		!									יג.
ורמי סתם סיפרא אסתם סיפרא:		ז									יג.
יכול לא יהא יוה"כ מכפר א"כ התענה בו וקראו מקרא קדש ולא עשה בו מלאכה, לא התענה בו ולא קראו מקרא קדש ועשה בו מלאכה מני? ת"ל: (ויקרא כ"ג) יום כפורים הוא, מ"מ	דתניא:	ז	■								יג.
לא קשיא: הא רבי, והא רבי יהודה.	אביי:	!									יג.
הא והא רבי, ומודה רבי בכרת דיומא, דאי לא תימא הכי, כרת דיום הכפורים לרבי לית ליה?	רבא:	!									יג.
אלמה לא? משכחת לה כגון דעבד בליליא ומית, דלא אתא ימא לכפורי ליה		ז									יג.
אלא אימא: כרת דימא לרבי לית ליה?		!									יג.
אלמה לא? משכחת לה דאכל אומצא וחנקיה ומית אי נמי, דאכל סמוך לשקיעת החמה, דלא הוה שהות לכפורי ליה.		ז									יג:
אחד ישראל ואחד כהנים ואחד כהן משוח.											יג:
הא גופא קשיא											יג:
אחד ישראל ואחד כהנים ואחד כהן משוח	קתני:										יג:
מה בין ישראל לכהנים ולכהן משוח	והדר תני:										יג:
הכי קאמר: אחד ישראל ואחד כהנים ואחד כהן משוח מתכפרין בשעיר המשתלח בשאר עבירות, ואין חילוק ביניהן, ומה בין ישראל לכהנים ולכהן משוח? אלא שהפר מכפר על הכהנים על טומאת מקדש וקדשיו וכו' ומני? רבי יהודה היא	רב יהודה:										יג:
(ויקרא ט"ז) וכפר את מקדש הקדש - זה לפני ולפנים, את אהל מועד - זה היכל, מזבח - כמשמעו, יכפר - אלו עזרות, כהנים - כמשמעו, עם הקהל - אלו ישראל, יכפר - אלו הלויים, הושו כולן לכפרה אחת שמתכפרין בשעיר המשתלח בשאר עבירות, דברי ר' יהודה	דתניא: [רבי יהודה]	!	■	◆							יג:
כשם שדם שער הנעשה בפנים מכפר על ישראל על טומאת מקדש וקדשיו, כך דם הפר מכפר על הכהנים על טומאת מקדש וקדשיו, וכשם שידיו של שער המשתלח מכפר על ישראל בשאר עבירות, כך ידיו של פר מכפר על הכהנים בשאר עבירות.	רבי שמעון:	!	■	◆							יג:
ולרבי שמעון הא ודאי הושו, מאי הושו?		ז									יג:
דבני כפרה נינהו, מיהו כל חד וחד מכפר בדנפשיה.	[רבי שמעון]	!									יג:
מאי טעמיה דרבי שמעון?		^									יג:
דכתיב: (ויקרא ט"ז) ולקח את שני השעירים, איתקש שער המשתלח לשעיר הנעשה בפנים, מה שער הנעשה בפנים אינו מכפר על הכהנים על טומאת מקדש וקדשיו, דכתיב ביה: אשר לעם, אף שער המשתלח אינו מכפר על הכהנים בשאר עבירות.		!									יג:
ורבי יהודה?		ז									יג:
להכי איתקוש, שיהיו שוים במרא ובקומה ובדמים הוא דאמא.	אמר לך: [רבי יהודה]	!									יג:
מאן תנא להא דתנו רבנן:		^									יג:
ושחט את שער החטאת אשר לעם - שאין הכהנים מתכפרין בו, ובמה מתכפרין? בפרו של אהרן, יכול לא יתכפרו בפרו של אהרן, שהרי כבר נאמר: אשר לו, מעתה אין להן כפרה? כשהוא אומר: יכפר על הכהנים - מצינו להן כפרה, במה הן מתכפרין? מוטב שיתכפרו בפרו של אהרן שהרי הותר מכללו אצל ביתו, ואל יתכפרו בשעיר הנעשה בפנים שלא הותר מכללו אצל ביתו ואם נפשך לומר? הרי הוא אומר: (תהלים קל"ה) בית אהרן ברכו את ה' בית הלוי ברכו את ה' יראי ה' ברכו את ה'	ת"ר:	^	■								יג:
מאן תנא?		^									יג:
דלא כר' יהודה, דאי ר' יהודה	רבי ירמיה:	!									יג:

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

שבועות-שבועות שתיים		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
כהנים יש להן כפרה בשעיר המשתלח.	האמר: [רבי יהודה]							!			יג.
ומני?								^			יג.
ר' שמעון היא	רבא:							!			יג.
כהנים אין להם כפרה בשעיר המשתלח.	דאמר: [רבי שמעון]							!			יג.
אפי' תימא ר' יהודה, הכי קאמר: מעתה אין להם כפרה בטומאת מקדש וקדשיו? כשהוא אומר: יכפר על הכהנים - מצינו שיש להן כפרה בשאר עבירות, וכמו דמצינו שיש להן כפרה בשאר עבירות, כך יש להן כפרה בטומאת מקדש וקדשיו, במה הם מתכפרין? מוטב שיתכפרו בפרו של אהרן שהרי הותר מכללו אצל ביתו, ואל יתכפרו בשעיר הנעשה בפנים שהרי לא הותר מכללו. ואם נפשך לומר? הרי הוא אומר: (תהלים קל"ה) בית אהרן ברכו את ה' וגו'.	אביי:							!			יג.
מאי אם נפשך לומר?								ז			יד.
וכ"ת, ביתו כתיב כולן קרוין ביתו, שנא: בית אהרן ברכו את ה' בית הלוי ברכו את ה' יראי ה' ברכו את ה'.								!			יד.
והאי אשר לעם להכי הוא דאתא? האי מיבעי ליה, דקאמר רחמנא מדעם ליהוין.								ז			יד.
ההוא - (ויקרא ט"ז) מומאת עדת בני ישראל נפקא.								!			יד.
והאי אשר לו להכי הוא דאתא? האי מיבעי ליה לכדתניא:								ז			יד.
משלו הוא מביא ואינו מביא משל צבור, יכול לא יביא משל צבור שאין הצבור מתכפרין בו, אבל יביא משל אחיו הכהנים - שאחיו הכהנים מתכפרין בו? ת"ל: (ויקרא ט"ז) אשר לו, יכול לא יביא, ואם הביא כשר? ת"ל שוב אשר לו, הכתוב שנה עליו לעכב.	[תניא]							ז			יד.
תנא הכי קא קשיא ליה: מאי שנא בדעם דלא מכפר? דלא קא חסרי ביה ממונא, דכתיב: אשר לעם, בדאמרן נמי לא קא חסרי ביה ממונא.								ז	!		יד.
וקאמר: כולן קרוין ביתו.								!	!		יד.
בשלמא לר"ש, היינו דכתיב תרי וידוין ודם הפר, חד כנגד שעיר הנעשה בפנים, וחד כנגד שעיר הנעשה בחוץ, וחד כנגד שעיר המשתלח אלא לר' יהודה, תרי וידוין ודם הפר ל"ל? בחד וידוין ודמו סגי.								ז			יד.
אחד לו ואחד לביתו								!			יד.
כך היא מדת הדין נוהגת, מוטב יבוא זכאי ויכפר על החייב, ואל יבוא חייב ויכפר על החייב.	כדתנא דבי רבי ישמעאל:							!			יד.
הדרן עלך שבועות שתיים											

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

שבועות-ידיעות הטומאה		Talmud Navigator													א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מאן דאמר	מימרא	שבועות-ידיעות הטומאה
ידיעות הטומאה - שנים שהן ארבע.																												
נטמא וידע, ונעלמה ממנו הטומאה וזכור את הקדש, נעלם ממנו הקדש וזכור את הטומאה, נעלמו ממנו זה וזה ואכל את הקדש ולא ידע ומשאל ידע - הרי זה בעולה ויורד.																												
נטמא וידע, ונעלמה ממנו טומאה וזכור את המקדש, נעלם ממנו מקדש וזכור את הטומאה, נעלם ממנו זה וזה ונכנס למקדש ולא ידע ומשיצא ידע - הרי זה בעולה ויורד.																												
אחד הנכנס לעזרה ואחד הנכנס לתוספת העזרה שאין מוסיפין על העיר ועל העזרות אלא במלך ונביא, ואורים ותומים, וסנהדרין של שבעים ואחד, ובשתי תודות ובשיר ובית דין מהלכין ושתי תודות אחריהן, וכל ישראל אחריהם																												
הפנימית נאכלת והחיצונה נשרפת. וכל שלא נעשית בכל אלו, הנכנס לשם אין חייב עליה.																												
נטמא בעזרה, ונעלמה ממנו טומאה וזכור את המקדש, נעלם הימנו מקדש וזכור הטומאה, נעלם ממנו זה וזה והשתחוה או ששהה בכדי השתחוואה, או בא לו בארוכה - חייב, בקצרה - פטור.																												
זו היא מצות עשה שבמקדש שאין חייבין עליה.																												
ואיזו היא מצות עשה שבגדה שחייבין עליה? היה משמש עם הטהורה, ואמרה לו נטמאתי ופירש מיד - חייב, מפני שיציאתו הנאה לו כביאתו.																												
השרץ ונעלם ממנו - על העלם שרץ חייב, ואינו חייב על העלם מקדש.	רבי אליעזר:																											
ונעלם ממנו והוא טמא - על העלם טומאה חייב, ואינו חייב על העלם מקדש.	רבי עקיבא:																											
ונעלם ונעלם שתי פעמים, לחייב על העלם טומאה ועל העלם מקדש.	רבי ישמעאל:																											
שנים שהן ארבע, שנים שהן שש הויין: ידיעות הטומאה תחלה וסוף, ידיעות הקודש תחלה וסוף, ידיעות מקדש תחלה וסוף	רב פפא לאביי:																											
ולטעמך, תמני הויין, דהא איכא טומאה דקודש וטומאה דמקדש תחלה וסוף																												
הא לא קשיא, שם טומאה אחת היא.																												
מכל מקום שית הויין																												
לעולם תמני הויין, ארבעי קמייתא דלא מייתן ליה לידי קרבן לא קא חשיב, ארבעה בתרייתא דמייתן ליה לידי קרבן קא חשיב.	רב פפא:																											
לעולם תמני הויין, וארבעי קמייתא דליתנהו בכל התורה כולה קא חשיב, ארבעי בתרייתא דאיתנהו בכל התורה כולה לא קא חשיב.	איכא דאמרי, אמר רב פפא:																											
נעלמו ממנו הלכות טומאה, מהו?	בעי רב פפא:																											
היכי דמי?																												
אילמא דלא ידע אי שרץ טמא אי צפרדע טמא																												
זיל קרי בי רב הוא																												
לעולם ידיע בטומאת שרץ, וכגון דנגע בכעדשה, ולא ידע כעדשה אי מטמא אי לא מטמא																												
מאי? כיון ידיע דמטמא שרץ בעולם - ידיעה היא, או דלמא כיון דכעדשה לא ידע אי מטמא אי לא מטמא - העלמה היא?																												
תיקו.																												
בן בבל שעלה לארץ ישראל ונעלם ממנו מקום מקדש, מהו?	בעי רבי ירמיה:																											
אליבא דמאן?																												
אי אליבא דרבי עקיבא דבעי ידיעה בתחלה																												
הא לא מחייב על העלם מקדש																												

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

שבועות-ידיעות הטומאה		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
אי אליבא דרבי ישמעאל דמחייב על העלם מקדש					!						יד:
הא לא בעי ידיעה בתחלה					ז						יד:
לא צריכא, אליבא דרבי דבעי ידיעה בתחלה ומחייב על העלם מקדש					!						יד:
ידיעת בית רבו שמה ידיעה	ואמר: [רבי]				!						יד:
מאי? כיון דידע דאיכא מקדש בעולם - ידיעה היא, או דלמא כיון דמקומו לא ידע ליה - העלמה היא?					^						יד:
תיקו.					■						יד:
אחד הנכנס לעזרה וכו'.										■	יד:
מנא הני מילי?					^						יד:
דאמר קרא: (שמות כ"ה) ככל אשר אני מראה אותך את תבנית המשכן ואת תבנית כל כליו וכן תעשו לדורות.	רב שימי בר חייא:				!						יד:
כל הכלים שעשה משה - משיחתן מקדשתן, מכאן ואילך - עבודתן מחנכתן	מתיב רבא:				ז						טו.
ואמאי? ונימא: וכן תעשו לדורות					ז						טו.
שאני התם, דאמר קרא: (במדבר ז') וימשחם ויקדש אותם, אותם במשיחה ולא לדורות במשיחה.					!						טו.
אימא: אותם במשיחה, לדורות או במשיחה או בעבודה					ז						טו.
אמר קרא: (במדבר ד') אשר ישרתו בם בקדש, תלאן הכתוב בשירות.	רב פפא:				!						טו.
השתא דכתב רחמנא אשר ישרתו, אותם למה לי?					ז						טו.
אי לא כתב רחמנא אותם, הוה אמינא: הני הוא דבמשיחה, לדורות במשיחה ובעבודה, דהא כתב וכן תעשו, מיעט רחמנא אותם, אותם במשיחה ולא לדורות במשיחה.					!						טו.
ובשתי תודות.										■	טו.
שתי תודות שאמרן, בלחמן ולא בבשרן.	תנא:									■	טו.
מנהני מילי?					^						טו.
דאמר קרא: (נחמיה י"ב) ואעמידה שתי תודות גדולות ותהלוכות לימין מעל לחומה	רב חסדא:				!						טו.
מאי גדולות?					^						טו.
אילימא ממין גדול ממש					!						טו.
נימא: פרים					ז						טו.
אלא גדולות במינן					!						טו.
מי איכא חשיבותא קמי שמיא?					ז						טו.
נאמר בעולת בהמה (ויקרא א') אשה ריח ניחח, בעולת העוף - (ויקרא א') אשה ריח ניחח, במנחה - (ויקרא ב') אשה ריח ניחח, מלמד, שאחד המרבה ואחד הממעיט ובלבד שיכוין את לבו לאביו שבשמים	והתניא:				ז						טו.
אלא גדולה שבתודה, ומאי ניהו? חמץ					!						טו.
התודה היתה באה מן חמש סאין ירושלמיות שהן שש מדבריות שהן שתי איפות, והאיפה שלש סאין, עשרים עשרון - עשרה לחמץ ועשרה למצה, ובמצה שלשה מינין: חלות, רקיקין, ורבוכה.	דתנן:				!						טו.
אין העזרה מתקדשת אלא בשירי מנחה מאי טעמא? כירושלים, מה ירושלים - דבר הנאכל בה מקדשה, אף עזרה - דבר הנאכל בה מקדשה.	רמי בר חמא:									■	טו.

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

Talmud Navigator																									
שבועות-ידיעות הטומאה																									
מימרא											מאן דאמר														
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ															
טו.																								אטו לחמי תודה בעזרה מי לא מתאכלי?	
טו.																								אלא כירושלים, מה ירושלים - דבר הנאכל בה ויוצא ממנה נפסל, אף עזרה - דבר הנאכל בה והיוצא ממנה נפסל.	
טו.																								אי מה להלן חמץ, אף כאן חמץ	
טו.																								ותסברא? מנחת חמץ מי איכא?	
טו:																								וכי תימא, דמחמיץ להו לשירים ומקדש בהו	
טו:																								והכתיב: (ויקרא ו') לא תאפה חמץ חלקם, ואמר ריש לקיש: אפילו חלקם לא תאפה חמץ.	[ריש לקיש]
טו:																								אלמה לא? אפשר דמקדש בשתי הלחם בעצרת	
טו:																								משום דלא אפשר	
טו:																								היכי ניעבד?	
טו:																								נבנייה מאתמול וניקדשיה מאתמול	
טו:																								שתי הלחם בשחיטת כבשים הוא דקדש?	
טו:																								נבנייה מאתמול וניקדשיה האידנא	
טו:																								בעינן קידוש בשעת הבנין	
טו:																								נבנייה ביום טוב ונקדשיה ביום טוב	
טו:																								אין בנין מקדש דוחה יום טוב	
טו:																								נשבקה לבתר הכי ונבנייה וניקדשיה	
טו:																								איפסילא ליה בלינה	
טו:																								נבנייה ממעלי יומא ונשייר ביה פורתא, דעד דקדיש יומא לאלתר נגמריה וניקדשיה	
טו:																								אין בנין בית המקדש בלילה	
טו:																								מנין שאין בנין בית המקדש בלילה? שנאמר: (במדבר ט') וביום הקים את המשכן, ביום מקימו, בלילה אין מקימו	דאמר אביי:
טו:																								הלכך לא אפשר.	
טו:																								ובשיר.	
טו:																								שיר של תודה - בכנורות ובנבלים ובצלצלים על כל פינה ופינה ועל כל אבן גדולה שבירושלים, ואומר (תהלים ל') ארוממך ה' כי דליתני וגו', ושיר על פגעים	ת"ר:
טו:																								שיר של נגעים.	יש אומרין:
טו:																								מאן דאמר דנגעים, דכתיב: (תהלים צ"א) ונגע לא יקרב באהלך	
טו:																								ומאן דאמר פגעים, דכתיב: (תהלים צ"א) יפול מצדך אלף.	
טו:																								ואומר (תהלים צ"א) יושב בסתר עליון בצל שדי יתלונן עד (תהלים צ"א) כי אתה ה' מחסי עליון שמת מעונך, וחזור ואומר (תהלים ג') מזמור לדוד בברחו מפני אבשלום בנו, ה' מה רבו צרי עד לה' הישועה על עמך ברכתך סלה.	
טו:																								רבי יהושע בן לוי אמר להו להני קראי וגאני.	[רבי יהושע בן לוי]

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

שבועות-ידיעות הטומאה		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
היכי עביד הכי?								ז			טו:
אסור להתרפאות בדברי תורה	והאמר ר' יהושע בן לוי:							ז			טו:
להגן שאני.								!			טו:
ואלא כי אמר אסור - דאיכא מכה, אי דאיכא מכה אסור ותו לא?								ז			טו:
הלוחש על המכה - אין לו חלק לעולם הבא	והתנן:							ז			טו:
ברוקק שנו, לפי שאין מזכירין שם שמים על הרקיקה.	הא איתמר עלה, א"ר יוחנן:							!			טו:
ב"ד מהלכין ושתי תודות וכו'.											טו:
למימרא, דבית דין קמי תודה אזלי								ז			טו:
והכתיב: (נחמיה י"ב) וילך אחריהם הושעיה וחצי שרי יהודה								ז			טו:
הכי קאמר: בית דין מהלכין ושתי תודות מהלכות וכל ישראל אחריהם.											טו:
כיצד מהלכות?											טו:
זו כנגד זו	חד: [רבי חייא/ רבי שמעון ברבי]							!			טו:
וחד אמר: זו אחר זו.	וחד: [רבי חייא/ רבי שמעון ברבי]							!			טו:
מאן דאמר זו כנגד זו, הפנימית הך דמקרבא לחומה											טו:
מאן דאמר זו אחר זו, הפנימית הך דמקרבא לב"ד.											טו:
הפנימית נאכלת והחיצונה נשרפת	תנן:							ז			טו:
בשלמא למאן דאמר זו אחר זו, אמטו להכי פנימית נאכלת, משום דאתיא חיצונה קמה וקדשה לה אלא למאן דאמר זו כנגד זו, תרווייהו בהדי הדדי קא מיקדשין								ז			טו:
ולטעמיה, למאן דאמר זו אחר זו, חדא מי מיקדשא? הא כל שלא נעשית בכל אלו תנן								ז			טו:
ואפי' למ"ד באחת מכל אלו, הני תרווייהו חדא מצוה היא								ז			טו:
על פי נביא נאכלת ועל פי נביא נשרפת.	אלא א"ר יוחנן:							!			טז:
כל שלא נעשית בכל אלו כו'.											טז:
בכל אלו תנן	איתמר, רב הונא:										טז:
באחת מכל אלו תנן.	רב נחמן:										טז:
בכל אלו תנן, קסבר: קדושה ראשונה קידשה לשעתה וקידשה לעתיד לבא, ועזרא זכר בעלמא הוא דעבד	רב הונא:										טז:
באחת מכל אלו תנן, קסבר: קדושה ראשונה קידשה לשעתה ולא קידשה לעתיד לבא, ועזרא קדושי קדיש אע"ג דלא הוו אורים ותומים.	רב נחמן:										טז:
כל שלא נעשית בכל אלו.	איתיביה רבא לרב נחמן:							ז			טז:
תני: באחת מכל אלו.								!			טז:

disputants-חולקים נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof
--	--

שבועות-ידיעות הטומאה		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
שני ביצעין היו בהר המשחה, תחתונה ועליונה, תחתונה נתקדשה בכל אלו, עליונה לא נתקדשה בכל אלו אלא בעולי גולה שלא במלך ושלא באורים ותומים, תחתונה שהיתה קדושתה גמורה - עמי הארץ נכנסין לשם ואוכלין שם קדשים קלים אבל לא מעשר שני, וחברים אוכלים שם קדשים קלים ומעשר שני, עליונה שלא היתה קדושתה גמורה - עמי הארץ היו נכנסין שם ואוכלין שם קדשים קלים אבל לא מעשר שני, וחברים אין אוכלין שם לא קדשים קלים ולא מעשר שני	תא שמע, אבא שאול:										
ומפני מה לא קידשוה?											
שאין מוסיפין על העיר ועל העזרות אלא במלך ונביא, ואורים ותומים, ובסנהדרין של ע"א, ובשתי תודות ובשיר											
ולמה קידשוה?											
למה קידשוה? הא אמרת: לא קידשוה											
אלא למה הכניסוה?											
מפני שתורפה של ירושלים היתה, ונוחה היא ליכבש משם											
תנאי היא											
שמעתי, כשהיו בונים בהיכל, עשו קלעים להיכל וקלעים לעזרות, אלא שבהיכל בונים מבחוץ, ובעזרות בונים מבפנים	דתניא, א"ר אליעזר:										
שמעתי, שמקריבין אף על פי שאין בית, אוכלין קדשי קדשים אע"פ שאין קלעים, קדשים קלים ומעשר שני - אע"פ שאין חומה, מפני שקדושה ראשונה קידשה לשעתה וקידשה לעתיד לבא	רבי יהושע:										
לאו מכלל דר' אליעזר סבר: לא קידשה לעתיד לבא.											
ממאי? דלמא דכולי עלמא - קדושה ראשונה קידשה לשעתה וקידשה לעתיד לבא, ומר מאי דשמיע ליה קאמר, ומר מאי דשמיע ליה קאמר וכי תימא, קלעים לר' אליעזר למה לר' לצניעותא בעלמא	רבינא לרב אשי:										
אלא הני תנאי											
למה מנו חכמים את אלו? שכשעלו בני הגולה מצאו אלו וקידשו, אבל ראשונות בטלו משבטלה הארץ	דתניא, א"ר ישמעאל ברבי יוסי:										
קדושה ראשונה קידשה לשעתה ולא קידשה לעתיד לבא	אלמא קסבר: [רבי ישמעאל ברבי יוסי]										
וכי אלו בלבד היו? והלא כבר נאמר: (דברים ג') ששים עיר כל חבל ארגוב ממלכת עוג בבשן כל אלה ערים בצורות חומה גבוהה אלא למה מנו חכמים את אלו? שכשעלו בני הגולה, מצאו אלו וקידשו.	ורמינהו, אמר ר' ישמעאל בר' יוסי:										
קידשום השתא, הא אמרינן לקמן דלא צריכא לקדוש?											
אלא, מצאו אלו ומנאום. ולא אלו בלבד, אלא כל שתעלה בידך מסורת מאבותיך שמוקפת חומה מימות יהושע בן נון - כל מצות אלו נוהגות בה, מפני שקדושה ראשונה קידשה לשעתה וקידשה לעתיד לבא.	[רבי ישמעאל ברבי יוסי]										
קשיא דר' ישמעאל בר יוסי אדברי ישמעאל בר יוסי:											
איבעית אימא: תרי תנאי אליבא דר' ישמעאל בר יוסי.											
איבעית אימא: חדא מינייהו ר' אלעזר בר יוסי אמרה											
(ויקרא כ"ה) אשר לוא חומה - אע"פ שאין לו עכשיו והיה לו קודם לכן.	דתניא, ר' אלעזר בר יוסי:										
נטמא בעזרה ונעלמה ממנו טומאה וכו'.											
טומאה בעזרה מנלן?											
כתוב אחד - אומר: (במדבר י"ט) את משכן ה' טמא, וכתוב אחד אומר: (במדבר י"ט) כי את מקדש ה' טמא.	רבי אלעזר:										
וקראי מיתרי? הא מיצרך צריכי											

disputants-חולקים נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof
--	--

שבועות-ידיעות הטומאה		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
אם נאמר משכן, למה נאמר מקדש? ואם נאמר מקדש, למה נאמר משכן? אילו נאמר משכן ולא נאמר מקדש, הייתי אומר: על משכן יהא חייב שהרי משוח בשמן המשחה, ועל מקדש לא יהא חייב ואם נאמר מקדש ולא נאמר משכן, הייתי אומר: על מקדש יהא חייב שהרי קדושתו קדושת עולם, ועל משכן לא יהא חייב, לכך נאמר משכן, לכך נאמר מקדש	דתניא, ר' אלעזר:								ז		◊
רבי אלעזר הכי קא קשיא ליה: מכדי משכן איקרי מקדש ומקדש איקרי משכן, נכתוב או אידי ואידי מקדש או אידי ואידי משכן, משכן ומקדש למה לי? שמע מינה תרתי.									!		◊
בשלמא מקדש איקרי משכן, דכתיב: (ויקרא כ"ו) ונתתי משכני בתוכם, אלא משכן דאיקרי מקדש מנלן?									ז		◊
אילימא מדכתיב: (במדבר י') ונסעו הקהלים נושאי המקדש									!		טז:
ההוא בארון כתיב									ז		טז:
אלא מהכא: (שמות כ"ה) ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם, וכתיב: (שמות כ"ה) ככל אשר אני מראה אותך את תבנית המשכן.									!		טז:
והשתחוה או ששהה כדי השתחוואה.											◊ <
לא שנו אלא שהשתחוה כלפי פנים, אבל השתחוה כלפי חוץ - שהה אין, לא שהה לא.	רבא:										◊ טז:
איכא דמתני לה אסיפא:											◊ טז:
או ששהה בכדי השתחוואה	[סיפא]										◊ טז:
מכלל דהשתחוואה גופה בעיא שהייה											◊ טז:
לא שנו אלא שהשתחוה כלפי חוץ, אבל כלפי פנים - אע"ג דלא שהה, והכי קאמר: השתחוה כלפי פנים, או ששהה כדי השתחוואה בהך השתחוואה דכלפי חוץ - חייב.	רבא:										◊ טז:
היכי דמי השתחוואה דאית בה שהייה, והיכי דמי השתחוואה דלית בה שהייה?											^ טז:
דלית בה שהייה - זו כריעה בעלמא היא, דאית בה שהייה - פישוט ידים ורגלים.											◊ טז:
וכמה שיעור שהייה?											◊ ^ טז:
פליגי בה ר' יצחק בר נחמני וחד דעימיה, ומנן? רבי שמעון בן פזי											! טז:
ואמרי לה ר"ש בן פזי וחד דעימיה, ומנן? ר' יצחק בר נחמני											! טז:
ואמרי לה ר"ש בר נחמני											! טז:
כמימריה דהאי פסקא	חד:										◊ ! ^ טז:
מויכרעו לסיפא, (דברי הימים ב' ז') וכל בני ישראל רואים ברדת האש וכבוד ה' על הבית ויכרעו אפים ארצה על הרצפה וישתחוו והודות לה' כי טוב כי לעולם חסדו.	וחד:										◊ ! ^ טז: